

Melodi: Den första gång jag såg dej, det var en sommardag

1. Ni flyttade med oss till Timjanen en dag
på förmiddan då solen lyste klar
och vi bar alla grejor av många hundra slag
och Ni stod pratande i par vid par

Och regnet kom så sakteligt och nere uti källarn
där smög en bölja kärleksfullt runt grejorna och mellan
Ni vande Er med kyla, vatten, vind och drag
å stärkte oss och grät alltmera sällan.

2. Men vädret blev nu vackert och bättrade vår sikt
så husen stod så fina i sin prakt
då börja golven skaka och visade sin svikt
om detta hade inte någon sakt.
Och varje gång vi rörde oss så börja det att skaka
det var vårt golv som talade i stället för att braka
Ni övergav oss inte och gjorde Eran plikt
å livets all bekvämlighet försaka.

3. Den första gång vi duscha vattnet rann ej bort
det bildade en mindre ocean.
Brunnen låg på fel plats och röret var för kort
och vi fick ösa vatten utav fan.
Då ljud en röst från SCG så kärv som inga flera
det var den lille Weski-grå, så svår att observera
"Ni får väl duscha varsamt så allting får va torrt
så kan det gärna luta ändå mera".

4. Nu börja det att blåsa och baracudan med
och nu man hörde prassel ganska klart
det var vårt simpla plasttak som skakade och kved
å våra lampor satte fullan fart.
Och kjolarna och lockarna de fladdrade i brisen
där stod Ni våra lärkor små och stökade vid spisen.
Ni trösta oss och värmdde oss när vi alla led.
Ni vårt allt vår fasta punkt i krisen.

5. Den första gång det droppa, det var en vinterdag
då drivan låg så glittrande och kall
och inomhus så kändes det många kalla drag
men Ni sjöng bara samma glada trall:

"Det är ju bara Weski som har missat lite ull
jag får väl byta hinken, när den andra blivit full"

Ni klarade det mesta och nödens hårda lag
och spettade i Skåningarnas mull.

6. Ni har oss varit trogna i tio långa år
då vind och vatten hemsökt våra hus
och lärt Er allt om byggfel och slickat våra sår
och även fångat en och annan mus.
Och utan Er så vore ej vår gata vad den blivit
en trivsam plats för alla oss som pingisen bedrivit.
Varje gång vi ser Er vi allt bättre mår
och glömmet allt som nånsin varit knivigt.

